

Програма екзамену
з курсу «Українські студії»

Поля форми	Опис поля форми
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка	
Кафедра	кафедра історії України кафедра української мови кафедра публічного права
Програма екзамену з дисципліни	Українські студії
Курс	1
Спеціальність (спеціалізація)	111 Математика 111.00.01 Математика
Форма проведення	<p>письмова/ дистанційна</p> <p>Завдання розміщені в рубриці «Підсумковий контроль» ЕНК «Українські студії» (1 курс, KI, денна). Можливість відповіді активізується під час проведення іспиту – за розкладом. Під час складання іспиту студент має вийти на відеозв’язок на платформі Google Meets з увімкненою камерою та мікрофоном.</p> <p>Дистанційний формат проведення екзамену з курсу «Українські студії: культура усного і писемного мовлення (українська)» передбачає виконання підсумкового контролю у вигляді онлайн-тестування.</p> <p>Під час складання екзамену студент має вийти на відеозв’язок на платформі Google Meet із увімкненою камерою та мікрофоном за покликанням: https://elearning.kubg.edu.ua/course/view.php?id=17554</p> <p>Онлайн-тестування передбачає виконання студентами 15 тестових завдань з культури усного і писемного мовлення, які розміщені на ЕНК «Українські студії» (1 курс, KI, денна) в рубриці «Семестровий контроль: екзамен».</p> <p>Можливість відповіді на тестові завдання активізується під час проведення іспиту відповідно до графіку атестаційного тижня. Студентові для виконання кожного тесту надається одна спроба.</p> <p>Дистанційний формат проведення екзамену з курсу «Українські студії: історичні студії» передбачає написання твору на тему з історії України.</p> <p>Дистанційний формат проведення екзамену з курсу «Українські студії: Права людини, громадянина України» передбачає</p>

	виконання студентами 10 тестових завдань, які розміщені в ЕНК «Українські студії» (1 курс, КІ, денна) в рубриці «Семестровий контроль: екзамен». Студентові для виконання кожного тесту надається одна спроба.						
Тривалість проведення	80 хвилин						
Максимальна кількість балів	40 балів Тестові завдання з культури усного та писемного мовлення – 15 б. Завдання з історичних студій – 15 б. Тестові завдання з прав людини, громадянина України – 10 б.						
Критерії оцінювання	<p>Критерії оцінювання завдань з дисципліни «Культура усного і писемного мовлення (українська)»: кожна правильна відповідь – 1 бал</p> <p>Критерії оцінювання завдань з дисципліни «Історичні студії»: 0-5 балів: студент відтворює незначну частину навчального матеріалу, передбаченого програмою, може виконати тільки елементарні завдання; 6-9 балів: студент відтворює основний навчальний матеріал програми, здатен з помилками та неточностями дати визначення понять; 10-13 балів: студент добре володіє матеріалом програми, уміє аналізувати та систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази із самостійною і правильною аргументацією; 14-15 балів: студент має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальної програми, усвідомлено використовує їх у стандартних і нестандартних ситуаціях, уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал.</p> <p>Критерії оцінювання завдань з дисципліни «Права людини, громадянина України».</p> <p>За кожен правильну відповідь на тестове питання – 1 бал. Критерії оцінювання:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Кількість балів</th> <th>Значення оцінки</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>9-10 балів</td> <td>Студент вільно володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на високому рівні</td> </tr> <tr> <td>7-8 балів</td> <td>Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на достатньому рівні.</td> </tr> </tbody> </table>	Кількість балів	Значення оцінки	9-10 балів	Студент вільно володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на високому рівні	7-8 балів	Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на достатньому рівні.
Кількість балів	Значення оцінки						
9-10 балів	Студент вільно володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на високому рівні						
7-8 балів	Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на достатньому рівні.						

	4-6 балів	Студент володіє теоретичним матеріалом на рівні, необхідному для подальшого навчання або професійної діяльності.
	1-3 бали	Студент володіє теоретичним матеріалом та аналізує матеріал на низькому рівні.
Перелік допоміжних матеріалів	Комп'ютерна техніка, доступ до мережі Інтернет, конспекти лекцій	
Орієнтовний перелік питань		
<i>Орієнтовний перелік питань з культури усного і писемного мовлення</i>	<p>Орієнтовний перелік питань з дисципліни «Культура усного і писемного мовлення (українська)» для підготовки до екзамену:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Генеологія української мови. Найважливіші відомості з історії походження та розвитку української мови: початок становлення (VI ст. н.е.); формування фонетичної системи (XII – перша половина XIII ст.); розвиток фонетичної і граматичної систем (до середини XVI ст.). 2. Місце української мови на карті мов світу. Типологічні особливості української мови на фонетичному, морфологічному та синтаксичному рівнях. 3. Закономірності функціонування мови в різних сферах її суспільного життя. Універсальність поняття «стиль». 4. Культура мовлення та «стиль мовлення». Вплив стилю й жанру на формування мовленнєвої культури майбутнього фахівця. 5. Характеристика офіційно-ділового стилю української літературної мови. 6. Характеристика наукового стилю української літературної мови. 7. Характеристика публіцистичного стилю української літературної мови. 8. Характеристика художнього стилю української літературної мови. 9. Характеристика розмовного стилю української літературної мови. 10. Особливості усного спілкування у фаховій діяльності. Загальні вимоги, що визначають рівень культури усного ділового мовлення. 11. Індивідуальні та колективні форми фахового спілкування: за способом взаємодії між комунікантами, за кількістю учасників, з урахуванням каналів комунікації, залежно від змісту повідомлення. 12. Жанри усного мовлення (співбесіда, розмова телефоном, доповідь, репортаж, захист наукового проєкту). 13. Етикет телефонної розмови. 14. Мистецтво публічного виступу. Жанри публічного виступу. Закони ефективного спілкування. Умови успішного публічного виступу. 15. Структура мовного етикету. Стандартні етикетні ситуації. Етикетна формула. 16. Особливості українського мовленнєвого етикету. Український комплімент. 17. Мовний етикет у професійному спілкуванні. Правила. Вимоги. 18. Мовний етикет академічного навчального середовища. 19. Поняття засобів логіко-емоційної виразності. 20. Інтоніяція як мовне явище, її сутність і вивчення. 	

21. Мовні такти – основна ланка органічного зв'язку компонентів виразності і системостворюючих відношень між ними.
22. Паузи, їх роль і значення в мовленні.
23. Логічний наголос. Функціональні особливості логічного наголосу. Мелодика мовлення, її значення для вираження змісту фрази.
24. Позамовні засоби виразності.
25. Орфоепічні норми, їхнє значення. Причини порушення орфоепічних норм. Типи орфоепічних помилок.
26. Основні норми літературної вимови голосних і приголосних звуків в сучасній українській літературній мові.
27. Вимова слів іншомовного походження.
28. Основні закони милозвучності української мови.
29. Норми щодо наголошування слів. Варіантне наголошування слів. Наголос у складних і складноскорочених словах.
30. Орфоепічні словники.
31. Функціонування української мови в уснорозмовній сфері та вплив на соціум (професійна комунікація, мова медіа та реклами)
32. Неолексеми професійного мовлення. Причини входження неологізмів у професійне мовлення.
33. Специфіка і структура мовленнєвого впливу. Маніпулятивні технології: способи розпізнання та протистояння.
34. Захист від маніпулятивного впливу. Техніки протистояння маніпулюванню.
35. Гендерні характеристики комунікативної поведінки.
36. Реалізація стратегії фемінізації в українській мові. Фемінітиви в українській мові ХХІ ст. Відображення фемінізації в офіційно-діловій сфері.
37. Вікові особливості комунікативних властивостей особистості (у різні періоди розвитку). Молодіжний сленг. Студентський жаргон.
38. Мовна норма. Правильність, досконалість, зразковість як характеристики, що визначають нормативну літературну мову, високу культуру мови фахівця.
39. Система норм писемного мовлення: лексико-фразеологічні. Причини порушення зазначених мовних норм.
40. Система норм писемного мовлення: морфологічні. Причини порушення зазначених мовних норм.
41. Система норм писемного мовлення: синтаксичні. Причини порушення зазначених мовних норм.
42. Система норм писемного мовлення: орфографічні. Причини порушення зазначених мовних норм.
43. Система норм писемного мовлення: пунктуаційні. Причини порушення зазначених мовних норм.
44. Система норм писемного мовлення: стилістичні. Причини порушення зазначених мовних норм.
45. Особливості фіксації мовних норм у правописі, словниках, довідниках, підручниках та посібниках з української мови.
46. Основні зміни до нової редакції правопису.
47. Правила вживання м'якого знака та апострофа в сучасній українській мові.
48. Правопис префіксів у сучасній українській літературній мові.
49. Правопис слів іншомовного походження.
50. Подвоєння та подовження приголосних.
51. Правила вживання великої літери у власних назвах.
52. Написання слів разом, окремо і через дефіс.
53. Правопис *не, ні* з різними частинами мови.
54. Орфографічні словники.

	<p>55. Точність наукового мовлення. Особливості вживання термінів. Художня точність.</p> <p>56. Причини порушення семантичної точності мовлення: вживання слів у значенні, невластивому для літературної мови; невміння користуватися синонімами, паронімами, термінами, багатозначними словами й омонімами; міжмовна лексико-семантична інтерференція в умовах білінгвізму; порушення норм лексичної, граматичної та стилістичної сполучуваності; мовна надмірність; мовна недостатність.</p> <p>57. Поняття фразеологічної норми. Найпоширеніші типи порушення фразеологічної точності: дослівний переклад іншомовних висловів або фраз, які в українській мові мають свої відповідники; незнання точного значення фразеологізму, його експресивно-стилістичних особливостей, сфери вживання; трансформація складу фразеологізму, розширення фразеологізму; спотворення складу фразеологічної одиниці через підміну слів.</p> <p>58. Словотвірні норми.</p> <p>59. Граматична правильність українського мовлення.</p> <p>60. Прізвища, імена та імена по батькові: закономірності творення та особливості відмінювання.</p> <p>61. Нормативність уживання граматичних форм самостійних частин мови..</p> <p>62. Порушення норм у вживанні службових частин мови.</p> <p>63. Синтаксичні аспекти письмового мовлення.</p> <p>64. Порядок слів у реченні.</p> <p>65. Синтаксична норма в словосполученні.</p> <p>66. Керування та узгодження між компонентами речення.</p> <p>67. Координація головних членів речення.</p> <p>68. Поняття про однорідні члени речення. Способи вираження однорідності.</p> <p>69. Узагальнюючі слова у реченнях з однорідними членами.</p> <p>70. Пунктуація у реченнях з однорідними членами.</p> <p>71. Вставні та вставлені конструкції.</p> <p>72. Відокремлення означень (узгоджених і неузгоджених), відокремлення прикладок, обставин, додатків.</p> <p>73. Пунктуація при відокремлених членах речення.</p> <p>74. Розділові знаки у складносурядному та складнопідрядному реченнях.</p> <p>75. Залежність постановки розділових знаків у безсполучникових складних реченнях від змістових відношень, які встановлюються між предикативними частинами.</p> <p>76. Кома, крапка з комою, тире і двокрапка у безсполучникових складних реченнях.</p> <p>77. Пряма та непряма мова. Розділові знаки при прямій / непрякій мові.</p>
<p><i>Орієнтовний перелік тем для написання твору з історичних студій</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Східнослов'янське язичництво як культурно-історичний феномен. 2. Культурно-історичне значення християнізації середньовічної Русі-України. 3. Роль церкви в культурному житті середньовічної Русі-України. 4. Книжність в культурі середньовічної Русі-України. 5. Літописання в середньовічній Русі-Україні як історико-культурний феномен. 6. Книжність в культурі пізньосередньовічної Русі-України (XIII–XVI ст.). Характеристика Пересопницького Євангелія як історико-культурної пам'ятки.

	<ol style="list-style-type: none"> 7. Кирилична друкована книга в культурі Русі-України кінця XV – початку XVII ст. 8. Європейський Ренесанс у культурі Русі-України XV–XVI ст. Гуманісти з руських земель Польського королівства. 9. Барокова доба: європейський соціокультурний контекст і українська специфіка. 10. Освіта в українських землях у XVII–XVIII ст. Роль Києво-Могилянської академії в історії української культури ранньонового часу. 11. Епоха Просвітництва в Україні: ідеологічні особливості і визначні представники. 12. Український романтизм як історико-культурне явище. 13. Культурний процес у контексті формування модерної української нації (кінець XVIII – початок XX ст.). 14. Роль Тараса Шевченка в розвитку української національної культури. 15. Роль університетів у культурних процесах в Україні XIX ст. 16. Роль української інтелігенції в соціокультурних процесах XIX ст. 17. Українська реалістична проза другої половини XIX ст. як історико-культурне явище. 18. Розвиток українського театрального мистецтва наприкінці XIX – на початку XX ст. 19. Модернізм як культурна парадигма: європейський контекст і українська специфіка (кінець XIX – перша третина XX ст.). 20. Авангардизм у культурі України першої третини XX ст. 21. «Розстріляне Відродження» і його місце в історії української культури. 22. Українізація як явище в культурному житті Наддніпрянщини 20-х – початку 30-х рр. XX ст. 23. Культурний процес в Україні в умовах сталінського тоталітарного режиму. 24. «Соціалістичний реалізм»: виникнення, принципи, вплив на розвиток літератури і мистецтв в Україні. 25. Культурні процеси в середовищі українських емігрантів впродовж 20-х – 30-х рр. XX ст. 26. «Шістдесятники»: видатні постаті, творчі принципи, громадська діяльність і місце в історії української культури. 27. Тенденції в культурі українського посттоталітарного суспільства (рубіж XX–XXI ст.). 28. Постмодернізм в українській культурі. 29. Формування масової культури в Україні: причини і наслідки. 30. Культурні здобутки української діаспори після Другої світової війни.
<p><i>Орієнтовний перелік питань з прав людини, громадянина України</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Людина, особа та громадянин: співвідношення понять 2. Права людини: поняття, сутність та риси 3. Еволюція становлення та розвитку основоположних прав людини і громадянина. 4. Позитивізм та природно-правова теорія про права людини.\ 5. Класифікація прав людини і громадянина. 6. Поняття конституційно-правового статусу людини і громадянина та його зміст. 7. Принципи конституційно-правового статусу людини і громадянина. 8. Громадянство України як елемент правового статусу.

	<p>9. Закріплення прав свобод і обов'язків людини і громадянина в Конституції України.</p> <p>10. Поняття, особливості особистих прав та свобод людини і громадянина.</p> <p>11. Право на життя та здоров'я.</p> <p>12. Право на свободу та на особисту недоторканість, право на повагу до гідності.</p> <p>13. Право на недоторканість житла та право на таємницю особистого життя.</p> <p>14. Свобода світогляду віросповідання, свобода пересування та право вільного вибору місця проживання.</p> <p>15. Поняття, природа та особливості політичних прав та свобод.</p> <p>16. Право на громадянство.</p> <p>17. Право на інформацію (право на доступ до інформації).</p> <p>18. Право на свободу об'єднання в політичні партії та громадські організації.</p> <p>19. Право на участь в управлінні державними справами та право на звернення.</p> <p>20. Право вільно обирати та бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.</p> <p>21. Право на свободу зборів, мітингів.</p> <p>22. Поняття та види економічних прав і свобод.</p> <p>23. Поняття та види соціальних прав і свобод.</p> <p>24. Поняття та види культурних прав і свобод.</p> <p>25. Поняття механізму правового захисту прав людини та його структурні елементи.</p> <p>26. Судовий захист прав і свобод людини: поняття, зміст.</p> <p>27. Позасудовий механізм захисту прав та свобод людини і громадянина</p> <p>28. Інститут Уповноваженого з прав людини: правовий статус, повноваження, організація діяльності та гарантії діяльності.</p> <p>29. Універсальна система захисту прав людини.</p> <p>30. Регіональна система захисту прав людини.</p>
<p>Екзаменатор </p> <p>Завідувач кафедри публічного права </p> <p>Екзаменатор </p> <p>Завідувач кафедри історії України </p>	<p>Обловацька Н.О.</p> <p>Власова Г.П.</p> <p>Ковальов Є. А.</p> <p>Гедьо А. В.</p>

Екзаменатор

Завідувач кафедри
української мови

Дроботенко В.Ю.

Вінтонів М.О.